

Landsbyerne kan reddes.

Vi er mange landsbytilhængere, der i dag glæder os over pressens massive fokus på mere liv på landet. Og vi glæder os over, at flere og flere politikere er positive over for vækst og udvikling i vore landsbyer og landdistrikter.

Men hvorfor skulle der gå fyre år, før politikerne er parate til at hjælpe landsbysamfundene? Og hvorfor besluttede Folketingspolitikere med kommunalreformen i 1970, at landsbysamfundene skulle afvikles?

Forklaringen er, at Folketingspolitikere i tresserne havde den opfattelse, at velfærdssamfundet, der stod for døren, kun kunne skabes i bysamfund, hvor borgerne boede tæt. Ikke på landet med en spredt bebyggelse.

Derfor fik vi i 1970 kommunalreformen og by- og landzoneloven (planloven). Danmark blev hermed opdelt i tre zoner: landzone, byzone og sommerhusområder. I landzonen var kun landbrug, skovbrug og fiskeri tilladt. Det var i byzonen, erhverv, bosætning og anden udvikling skulle være.

Men landbefolkningen, på ca. en million beboere, vil ikke flytte til byen, men blive boende og kæmpe for retten til et liv på landet.

Lokalråd, landsbyråd, beboerforeninger, borgerforeninger m.v. har i de sidste årtier kæmpet for at beholde skolen, børnepasning, ældrepleje, nærbutik, kollektiv trafik, forsamlingshus, foreningsliv, medbestemmelse, folkeligt fællesskab osv.

Meget er gennem årene gået tabt. Men meget tyder i dag på, at landsbysamfundene vil overleve. Flere og flere politikere på Christiansborg ønsker planloven liberaliseret, så der kan skabes nye arbejdspladser og mere bosætning i vore landsbyer og landdistrikter. Der skal ligeledes være bedre långivning, hurtigt bredbåndsnet og mobildækning.
Landsbyerne kan reddes.

Carsten Abild
Strandvejen 50
5450 Otterup
Landsbyerne i Danmark
(formand)